

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 285/08-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. K., T., zastúpeného advokátom JUDr. M. C., N., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 2104/1999 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. K. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júla 2008 doručená sťažnosť Ing. P. K., T. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. C., N., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 2104/1999.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že návrhom z 27. septembra 1999 sa pred okresným súdom domáhal zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva účastníkov konania k nehnuteľnostiam. Okresný súd až 23. februára 2001 vyzval sťažovateľa na úhradu súdneho poplatku a 7. augusta 2001 ho vyzval na doplatok súdneho poplatku.

V ďalšom období okresný súd v predmetnej veci konal až 11. novembra 2002 „v dôsledku toho, že zákonná sudkyňa nemohla vykonávať svoju funkciu do vymenovania - uplynulo jej funkčné obdobie“. Na pojednávaní 19. februára 2004 okresný súd rozhodol o vypracovaní znaleckého posudku z dôvodu zistenia aktuálnej ceny nehnuteľnosti, pričom pojednávanie bolo z uvedeného dôvodu odročené na neurčito.

Uznesením z 26. apríla 2004 okresný súd ustanovil súdneho znalca na vypracovanie znaleckého posudku v lehote 60 dní, ale „znalecký posudok nebol doručený v stanovenej lehote, ale až dňa 25. 01. 2005“. Na pojednávaní 23. augusta 2005 okresný súd rozhodol v danej veci rozsudkom, proti ktorému podali obaja účastníci konania odvolanie v zákonnej lehote.

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) na pojednávaní 4. júla 2006 uznesením zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Pojednávanie okresného súdu nariadené na 12. apríl 2007 bolo pre neúčast' odporkyne a jej právneho zástupcu odročené, pojednávanie nariadené na 11. október 2007 bolo zrušené pre prácenechopnosť zákonnej sudkyne, pričom pojednávanie nariadené na 22. január 2008 bolo zrušené „z dôvodu dočasného pridelenia konajúcej sudkyne na Krajský súd v Trenčíne“.

Na pojednávaní 10. apríla 2008 predniesol právny zástupca odporkyne návrh na uzavretie zmluvy, ktorý bol následne schválený okresným súdom. Po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o schválení zmluvy sa sťažovateľ stal 21. mája 2008 výlučným vlastníkom nehnuteľnosti a bol zaviazaný uhradiť odporkyni určenú sumu ako hodnotu jej spoluvlastníckeho podielu.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a presvedčenie, že okresný súd „nepostupoval tak, aby ochrana sťažovateľovho práva na súdnu ochranu bola zabezpečená v primeranej lehote“, sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

1. Základné právo Ing. P. K., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, bolo postupom Okresného súdu v Trenčíne porušené.

2. Okresný súd Trenčín je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia (2 právne úkony vykonané v roku 2008 v zmysle § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) Ing. P. K. v sume 7.938,90- Sk (slovom: sedemtisícdeväťstotridsaťosem 90/100 slovenských korún), ktoré vznikli sťažovateľovi titulom zastúpenia pri podaní tejto sťažnosti za dva úkony právnej služby vyčíslené podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

3. Okresný súd v Trenčíne je povinný nahradiť sťažovateľovi nemajetkovú ujmu vo výške 250.000,- Sk, vzniknutú titulom zbytočných prietáhov v konaní vo veci sp. zn. 10C/2104/1999.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú možno považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 2104/1999.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (napr. I. ÚS 10/98, III. ÚS 224/05).

Ústavný súd vychádza zo svojej konštantnej judikatúry, podľa ktorej poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť pred ústavným súdom uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva ešte mohlo dochádzať alebo porušenie v tom čase ešte mohlo trvať (m. m. I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05).

Zo spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 10 C 2104/1999 ústavný súd zistil, že uznesenie okresného súdu č. k. 10 C 2104/1999-392 z 10. apríla 2008, ktorým bol schválený súdny zmier medzi účastníkmi konania, nadobudlo právoplatnosť 21. mája 2008.

V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti je zjavná neopodstatnenosť, ktorú možno vysloviť, ak ústavný súd nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta (napr. I. ÚS 93/97, I. ÚS 24/98, III. ÚS 248/05, IV. ÚS 122/07). Sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní až po právoplatnom skončení namietaného konania, keď ústavný súd už nemôže žiadnym spôsobom prispieť k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, t. j. k odstráneniu stavu právnej neistoty. Z uvedeného dôvodu ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je zjavne neopodstatnená, a preto ju po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa aj ďalšími návrhmi sťažovateľa (napr. návrhom na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, úhrady trov konania).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2008